

متن پرسش

سلام جناب استاد: بنده آن سوال امام شناسی و خداشناسی را پرسیده بودم. بنده حدوداً ۱۵۰ صفحه از کتاب شما را خوانده ام و ادامه اش هم مانده یعنی حین مطالعه کتاب سوال را پرسیده ام و دلیل پرسش هم این است که یک عده می گویند با عقل و بدون امام می توان خدا را شناخت حال سوال من این است که عقل به تنهایی در شناخت کامل خداوند کافی است یا اینکه تا یک جایی عقل برد دارد و شناخت اصلی با قلب و با بندگی است؟ وقتی می گوئیم ائمه باب الله هستند می گویند شناخت باب لازم نیست! آنها می گویند اول باید خدا را کامل شناخت بعد امام را ما می گوئیم شناخت کامل خدا بدون امام غیر ممکن است. البته بنده نظر علامه را در شیعه در اسلام را مطالعه کرده ام که در پایان می گویند امام شناسی از خدا شناسی جدا نیست. همچنین نظر علامه جوادی را در ادب فنای مقربان ذیل محال معرفه الله. همه این بحث ها با دوستان و یکی از طلاب صورت گرفته تا به یک حقیقت برسیم خواهش می کنم جواب بنده را بدهید تا کرسی آزاد اندیشی مان تکمیل گردد. خواهشا هر چه لازم است مرقوم دارید اجرتان با مولا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در کتاب «مبانی نظری و عملی حب اهل بیت» و به خصوص در شرح آن، عرایضی شده است که از جلسه پنجاه به بعد می توانید جواب خود را به صورت مبنایی بگیرید و گرنه هر روز در این موارد با سوال بدون جوابی روبرو هستید. موفق باشید